

[Ømann.]

nøje overvejes, hvilken anvendelse der er den samfundsmæssigt mest gavnlige. Afgørelsen af en så vigtig sag bør ikke henskydes til finansudvalget, men må træffes af folketinget.

Finansminister *Poul Møllers* svar (11. september 1968):

Det er bevillingsmæssig praksis, at salg af statsejendomme i hvert enkelt tilfælde forelægges for finansudvalget som særskilt bevillingsansøgning, medmindre der er tale om arealafståelse af underordnet økonomisk betydning, som f. eks. afståelse af mindre arealer til vejreguleringer o. lign.

Kontrakten vedrørende det arealsalg, der har givet anledning til spørgsmålet, er i overensstemmelse hermed indgået med forbehold af finansudvalgets samtykke. Det må bero på et skøn, om salg af et bestemt jordareal har en så stor almen betydning, at forelæggelse for folketinget i form af lovforslag forekommer rimelig. Det er min opfattelse, at der i det foreliggende tilfælde ikke er tale om en sådan almen betydning, idet de planlægningsmæssige interesser i denne sag er et lokalt anliggende for Københavns kommune. Ved statens disposition er i øvrigt intet foregrebet med hensyn til byplanmæssige dispositioner, idet der i købsvilkårene er indsat en bestemmelse om, at køberne skal indhente tilslutning bl. a. fra byplanmyndighederne.

Som bekendt er der fra Københavns kommune givet udtryk for meget positiv interesse for det pågældende hotelprojekt, og jeg har vanskeligt ved at se berettigelsen i at benytte udtrykket „tilfældige private interesser“ om et konsortium med deltagelse af SAS, hvori den danske stat — såvel som den norske og den svenske — som bekendt har væsentlige økonomiske interesser.

Når jeg på denne baggrund anmodes om at tage skridt til indførelse af regler om, at tilsvarende sager behandles i offentlighed af folketinget i form af lovforslag, vil jeg gerne fastslå, at der ikke i den omhandlede sag er fulgt en fremgangsmåde, der afviger fra sædvanlig praksis, endsige at forslaget er søgt unddraget offentlighedens kendskab, og umiddelbart vil jeg mene, at det vil blive vanskeligt i generelle regler at foretage en hensigtsmæssig udskillelse af, hvilke tilfælde

af statens aktivsalg der skal være lovgivningsanliggende og hvilke ikke.

Derimod kan jeg oplyse, at jeg for nylig i et brev til overborgmester Urban Hansen har indbudt Københavns kommune til en åben forhandling om de interesser og problemer, der måtte knytte sig til eventuel afhændelse af forsvarets øvrige arealer i København.

Af *Sigsgaard* til finansministeren (6. september 1968):

„Vil ministeren oplyse, hvornår resultatet af den lovede undersøgelse af totalbeskatningens vægt på forskellige befolkningsgrupper (indkomstgrupper) vil foreligge?“

Begrundelse.

Den 7. marts i år sagde jeg blandt andet i folketinget: „Jeg synes, finansministeren skylder tinget og befolkningen en oversigt over, hvad den faktiske totalbeskatning vil være for forskellige indtægtsgrupper i skatteåret 1968-69 i forhold til indeværende år, såfremt regeringens forskellige forslag gennemføres.“ Finansministeren svarede: „I anledning af hr. Sigsgaards spørgsmål til mig om sammenligning af totalbeskatningen og dens vægt over for de forskellige befolkningsgrupper skal jeg sige, at jeg vil gerne lade et sådant undersøgelsesarbejde komme i gang.“

Til trods for at det nu er et halvt år siden, løftet blev givet, foreligger der intet resultat af den lovede undersøgelse.

Ifølge dagbladet *Information* for 6. august har finansministeren udtalt, at undersøgelsen er i gang, og at den bliver til i et samarbejde mellem skattedepartementet og Danmarks Statistik. På forespørgsel fra bladets medarbejder skal dog såvel embedsmænd i skattedepartementet som i Danmarks Statistik samt i det økonomiske sekretariat have udtalt, at de intet kender til undersøgelsen.

Jeg håber, at ministeren vil oplyse om, hvornår undersøgelsen blev iværksat, hvor langt man er kommet, samt hvornår resultatet kan ventes.

Finansminister *Poul Møllers* svar (12. september 1968):

Den af hr. Sigsgaard efterlyste undersøgelse af, hvorledes den totale beskatning for